

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הומר בחלב מבדם, והומר בדם מבחלב												■	קטז:	
הומר בחלב - שהחלב מועליו בו, והייבין עליו משום פיגול, ונותר, וטמא מה שאין כן בדם.												◇	קטז:	
והומר בדם - שהדם נוהג בבמה וזיה ועוף בין טמאים ובין טהורים, וחלב אינו נוהג אלא בבהמה טהורה בלבד:												◇	קיו.	
מנא הני מילי?												^	קיו.	
דאמר קרא (ויקרא ד') כאשר יורם משור זבח השלמים, וכי מה למדנו משור זבח השלמים? מעתה הרי זה בא ללמד ונמצא למד, מקיש שור זבח השלמים לפר כהן משיח, מה פר כהן משיח - יש בו מעילה, אף שור זבח השלמים - יש בו מעילה	רבי ינאי:											!	◇	קיו.
כעורה זו ששנה רבי	א"ל ר' חנינא:											ז	◇	קיו.
(ויקרא ג') כל חלב לה' - לרבות אימורי קדשים קלים למעילה	[רבי]											■ ז	◇	קיו.
איצטריך, דאי כתב רחמנא חלב הוא אמינא חלב - אין, יותרת ושתי כליות - לא, כתב רחמנא כאשר יורם, ואי כתב רחמנא כאשר יורם הוא אמינא חלב אליה דליתא בשור - לא, כתב רחמנא כל חלב.	אביי:											!	◇	קיו.
אי אליה איקראי חלב, תיתסר באכילה	רב מרי לרב זביד:											ז	◇	קיו.
עליך אמר קרא (ויקרא ז') כל חלב שור וכשב ועז - דבר השוה בשור וכשב ועז	א"ל: [רב זביד]											!	◇	קיו.
(ויקרא ג') חלבו האליה - איקראי, חלב סתמא לא איקראי	רב אשי:											!	◇	קיו.
אלא מעתה לא ימעלו בה												ז	◇	קיו.
אלא, מחוורתא כדרב זביד.												!	◇	קיו.
משא"כ בדם.												■	קיו.	
מנח"מ?												^	קיו.	
דאמר קרא: (ויקרא י"ז) לכם - שלכם יהא דבי רבי ישמעאל	עולא:											!	◇	קיו.
(ויקרא י"ז) לכפר - לכפרה נתתו ולא למעילה	תנא:											!	◇	קיו.
אמר קרא (ויקרא י"ז) הוא - הוא לפני כפרה כלאחר כפרה, מה לאחר כפרה אין בו מעילה, אף לפני כפרה אין בו מעילה	רבי יוחנן:											!	◇	קיו.
ואימא: הוא - לאחר כפרה כלפני כפרה, מה לפני כפרה יש בו מעילה, אף לאחר כפרה יש בו מעילה												ז	◇	קיו.
אין לך דבר שנעשה מצותו ומועליו בו												!	◇	קיו.
ולא? והרי תרומת הדשן דנעשה מצותו ומועליו בו דכתיב (ויקרא ו') ושמו אצל המזבח												ז	◇	קיו.
משום שהוא תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין												!	◇	קיו.
(ויקרא ט"ז) והניחם שם - מלמד שטעונין גזיזה	הניחא לרבנן דאמרי:											■ ז	◇	קיו.
שלא ישתמש בהן ליום הכפורים אחר	אלא לר' דוסא דאמר:											■ ז	◇	קיו.
מאי איכא למימר?												ז	◇	קיו.
אלא, משום דהוא תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובים הבאין כאחד, וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין												!	◇	קיו.
הניחא ל"ד אין מלמדין, אלא למאן דאמר מלמדין מאי איכא למימר?												ז	◇	קיו.
תרי מיעוטי כתיבי, הכא כתיב (ויקרא ו') ושמו, התם כתיב (דברים כ"א) הערופה												!	◇	קיו.

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
---	-----------

חולין-כל הבשר	מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
ותלתא קראי ל"ל בדם?																◊	ק"ו.
חד למעוטי מנותר, וחד למעוטי ממעילה, וחד למעוטי מטומאה אבל מפגול לא צריך קרא																◊	ק"ז.
כל שיש לו מתירין בין לאדם ובין למזבח - חייבין עליו משום פגול, ודם גופיה מתיר הוא.		דתנן:														■	ק"ח.
הדרן עלך כל הבשר																◊	ק"ט.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
העור והרוטב והקופה והאלל והעצמות והגידין והקרנים והטלפים - מצטרפין לטמא טומאת אוכלין, אבל לא טומאת נבלות.	[ת"ק]												קין: מ
כיוצא בו, השוחט בהמה טמאה לעובד כוכבים ומפרכסת - מטמאה טומאת אוכלין, אבל לא טומאת נבלות עד שתמות או עד שיתז את ראשה													קין:
ריבה לטמא טומאת אוכלין ממה שריבה לטמא טומאת נבלות.													קין:
האלל המכונס, אם יש בו כזית במקום אחד - חייב עליו:	רבי יהודה:												קין:
תנינא להא, דת"ר:													קין:
שומרים - לטומאה קלה, ולא שומרים לטומאה חמורה.	[ת"ר]												קין:
שומרים לטומאה קלה מנלן?													קין:
(ויקרא י"א) על כל זרע זרוע - כדרך שבני אדם מוציאין לזריעה, חטה בקליפתה, ושעורה בקליפתה, ועדשים בקליפתן.	דתנא דבי רבי ישמעאל:												קין:
ולא שומרים לטומאה חמורה מנלן?													קין:
(ויקרא י"א) בנבלתה - ולא בעור שאין עליו כזית בשר, יכול הנוגע כנגד בשר מאחוריו לא יהא טמא? תלמוד לומר (ויקרא י"א) יטמא	דתנו רבנן:												קין:
מאי קאמר?													קית.
בנבלתה ולא בעור שאין עליו כזית בשר ועור משלימו לכזית, יכול שאני מוציא אף עור שיש עליו כזית חסורי מיחסרה והכי קתני: בשר, הנוגע כנגד בשר מאחוריו, יכול לא יהא טמא, ואפילו מעשה יד נמי לא עביד? תלמוד לומר יטמא.	רבא, ואמרי לה כדי, חסורי מיחסרה והכי קתני:												קית.
כל שהוא יד ולא שומר - טמא ומטמא ואינו מצטרף	תנן התם:												קית.
שומר ואע"פ שאינו יד - טמא ומטמא ומצטרף													קית.
לא יד ולא שומר - לא טמא ולא מטמא.													קית.
ידות היכא כתיבי?													קית.
דכתיבי: (ויקרא י"א) וכי יותן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם, לכם - לכל שבצרכיכם לרבות את הידות, וכתיבי: (ויקרא י"א) וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם, לכם - לכל שבצרכיכם לרבות את הידות - יד להכניס ולהוציא													קית.
שומר להכניס ולהוציא לא צריך קרא, ק"ו, מיד אתי: ומה יד שאינה מגינה - מכנסת ומוציאה, שומר לא כ"ש שומר דכתב רחמנא למה לי - ש"מ: לצרף.													קית.
ואימא: יד - להכניס ולא להוציא, שומר - להכניס ולהוציא, אבל יד להוציא, ושומר לצרף - לא													קית.
יד - להכניס ולא להוציא לא מצית אמרת, השתא עיולי מעיילא, אפוקי מיבעיא?													קית.
ואימא: יד - להוציא ולא להכניס, שומר - להוציא ולהכניס, אבל יד להכניס ושומר לצרף - לא													קית.
יד יתירא כתיבי: (ויקרא י"א) תגור וכירים יותן וגו' לכם - לכל שבצרכיכם לרבות את הידות.													קית.
הי מינייהו מיתר?													קית.
לכתוב רחמנא בורעים, וליתו הנך מינייהו													קית.
מה לזרעים שכן טומאתן מרובה													קית.
לכתוב רחמנא בתגור, וליתי הנך מיניה													קית.
מה לתגור שכן מטמא מאוירן													קית.
לכתוב רחמנא בנבלה, וליתי הנך מינה													קית.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מה לנבלה שכן מטמאה אדם, ומטמאה במשא, וטומאה יוצאה מגופה		⚡											קיה.
חדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרת!		!											קיה.
הי תיתי?		⚡											קיה.
לא לכתוב רחמנא בורעים ותיתי מהנך		!											קיה.
מה להנך שכן מטמאין שלא בהכשר, תאמר בורעים שאין מטמאין אלא בהכשר		⚡											קיה.
פירות שלא הוכשרו, כתנור שלא נגמרה מלאכתו דמי	רב הונא בריה דרב יהושע:	!											קיה.
אלא פריך הכי: מה להנך שכן מטמאין שלא בניגעה, תאמר בורעים שאין מטמאין אלא בניגעה		⚡											קיה.
לא לכתוב רחמנא בתנור ותיתי מהנך		!											קיה.
מה להנך שכן אוכל		⚡											קיה.
אלא לא לכתוב רחמנא בנבלה ותיתי מהנך - יד דנבלה למה לי? אם אינו ענין ליד נבלה, תנהו ענין ליד דעלמא, יד להכניס יד להוציא, שומר - לצרף.		!											קיה.
ואכתי יד דנבלה אצטריך, דאי לא כתב רחמנא בנבלה הוה אמינא: דיו לבא מן הדין להיות כנדון, מה הנך לא מטמא אדם אף נבלה לא מטמאה אדם		⚡											קיה.
אלא, יד דנבלה מיצרף צריך, ושומר דנבלה הוא דלא צריך		!											קיה.
למאי הלכתא כתביה רחמנא?		⚡											קיה.
אי לאיצטופי		!	!										קיה.
האמרת: לא מצטרף		⚡	!										קיה.
ולהוציא		!	!										קיה.
קל וחומר מיד אתי		⚡	!										קיה.
אלא, אם אין ענין לשומר דנבלה - תנהו ענין ליד דנבלה, ואם אינו ענין ליד דנבלה - תנהו ענין ליד דעלמא, יד - להוציא, יד - להכניס, ושומר - לצרף.		!											קיה.
ואימא: אם אינו ענין לשומר דנבלה - תנהו ענין לשומר דעלמא, שומר להכניס ושומר לצרף, אבל יד להכניס לא		⚡											קיה:
אלא, מעיקרא כי כתיבא יד - אהכנסה כתיבא		!											קיה:
אלא שומר דנבלה למה לי? לגופיה		!											קיה:
ולמאי?		⚡											קיה:
אי לאצטופי		!											קיה:
אמרת: לא מצטרף		⚡											קיה:
אי להכניס ולהוציא		!											קיה:
ק"ו מיד		⚡											קיה:
אתיא מילתא דאתיא בקל וחומר טרח וכתב לה קרא		!											קיה:
אי הכי, שומר דעלמא אימא לך - להכניס, ומלתא דאתי בקל וחומר טרח וכתב לה קרא		⚡											קיה:
היכא דאיכא למידרש דרשינן		!											קיה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
שאני שומר דנבלה, כיון דמעשה יד קא עביד - איד שדינג ליה.	רב חביבא:											◇	קיה:			
הפיטמא של רמון - מצטרפת, והגזן שלו - אין מצטרף	מתקיף לה רב יהודה בר ישמעאל: הא דתנן:											⚡	◇	קיה:		
ואמאי? קרי כאן על כל זרע זרוע, וליכא												⚡		קיה:		
העור והרוטב והקיפה וכו' - מצטרף לטמא טומאת אוכלים	ותו, הא דתנן:											⚡	◇	קיה:		
מגלן												⚡		קיה:		
אלא, תלתא קראי כתיבי: (ויקרא י"א) על כל זרע זרוע אשר זרע, חד לשומר דורעים, וחד לשומר דאילנות, איך לשומר בשר וכיציים ודגים.												!	◇	קיה:		
יש יד לטומאה ואין יד להכשר	רב חייא בר אשי אמר רב:												◆	◇	קיה:	
יש יד לטומאה ולהכשר.	רבי יוחנן:												◆	◇	קיה:	
במאי קמיפלגי?													^		קיה:	
איבעית אימא - סברא, איבעית אימא קרא													!		קיה:	
איבעית אימא - קרא:													!		קיה:	
מקרא נדרש לפניו, ולא לפני פניו	מר סבר: [רבי יוחנן]												!	◇	קיה:	
מקרא נדרש לפניו ולפני פניו	ומר סבר: [רב]												!	◇	קיה:	
איבעית אימא - סברא:													!		קיה:	
הכשר תחלת טומאה הוא	מר סבר: [רבי יוחנן]												!	◇	קיה:	
הכשר לא תחלת טומאה הוא.	ומר סבר: [רב]												!	◇	קיה:	
כשם שיש יד לטומאה כך יש יד להכשר, וכשם שאין מקבלין טומאה אלא לכשיתלשו כך אין מקבלין הכשר אלא עד שיתלשו.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:														קיה:	
אין יד לפחות מכזית, ואין שומר לפחות מכפול	רב:													◆	◇	קיה:
יש יד לפחות מכזית, ויש שומר לפחות מכפול	רבי יוחנן:													◆	◇	קיה:
ב' עצמות ועליהן ב' חצאי זיתים והכניס ראשיהן השנים לבית, והבית מאהיל עליהן - הבית טמא	מיתיבי: [ת"ק]												⚡	◇	קיה:	
היאך שני עצמות מצטרפין לכזית?	יהודה בן נקוסא אומר משום רבי יעקב:												⚡	◇	קיה:	
ורב, האי במאי אוקים לה? אי ביד - קשיא רישא, אי בשומר - קשיא סיפא													⚡		קיש.	
איבעית אימא בשומר, איבעית אימא ביד													!		קיש.	
איבעית אימא ביד, והוא דאמר - כיהודה בן נקוסא	[רב]												!	◇	קיש.	
ואיבעית אימא בשומר, והוא דאמר - כתנא קמא	[רב]												!	◇	קיש.	
ור' יוחנן אמר: כולה ביד, והוא דאמר - כת"ק.	[רבי יוחנן]												!	◇	קיש.	
קולית שיש עליה כזית בשר - גוררת כולה לטומאה	ת"ש, רבי יהודה:												⚡	◇	קיש.	
אפילו אין עליה אלא כפול - גוררת כולה לטומאה	אחרים:												⚡	◇	קיש.	
ורב, האי במאי מוקים לה? אי ביד - קשיא סיפא, אי בשומר - קשיא רישא													⚡		קיש.	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איבעית אימא ביד - והוא דאמר כרבי יהודה, ואיבעית אימא בשומר - כאחרים	[רב]									!		◊	קוט.
ורבי יוחנן אמר: כולה בשומר, והוא דאמר - כאחרים אחרים	[רבי יוחנן]									!		◊	קוט.
הא כפול קא אמר?										ז			קוט.
אידי דקאמר תנא קמא שיעורא, קאמרי אינהו נמי שיעורא.										!		◊	קוט.
דיקא נמי דבשומר עסקינן, דתני קולית, שמע מינה.	רבא:									■			קוט.
זהו שיעור	איתמר, רבי חנינא:									◆	■		קוט.
אין זה שיעור	רבי יוחנן:									◆	■		קוט.
אין זה שיעור? והא קתני כפול										ז			קוט.
אידי דקאמר ת"ק שיעורא, קאמרי אינהו נמי שיעורא.										!			קוט.
מטהר בשל פול ומטמא בשל קטנית מפני שרוצה במשישן	ת"ש: רבי אלעזר בן עזריה:									■	ז	◊	קוט.
בקולחא, ומשום יד	כדאמר רב אחא בריה דרבא:									■	!	◊	קוט.
הכא נמי: בקולחא ומשום יד ומאי במשישן - בתשמישן										!			קוט.
(ויקרא י"א) על כל זרע זרוע (אשר יזרע) - בדרך שבני אדם מוציין חטה בקליפתה, ושעורה בקליפתה, ועדשים בקליפתן	ת"ש, דתנא דבי רבי ישמעאל:									■	ז	◊	קוט.
בריה שאני.										!		◊	קוט.
שני שומרין מהו שיצטרפו?	בעי רב אושעיא:											^	קוט:
היכי דמי												^	קוט:
אילמא בזה על גב זה										!		◊	קוט:
ומי איכא שומר על גב שומר?										ז			קוט:
שלש קליפות בבצל, פנימית, בין שלמה בין קדורה - מצטרפת, אמצעית, שלמה - מצטרפת, קדורה - אין מצטרפת, חיצונה - בין כך ובין כך טהורה	והתנן, רבי יהודה:									■	ז	◊	קוט:
רב אושעיא שומר אוכל שחלקו קמביעיא ליה כיון דהאי לא מגין אהאי, והאי לא מגין אהאי - לא מצטרפת, או דלמא: כיון דהאי מגין אדידיה, והאי מגין אדידיה, מצטרפין?	[רב אושעיא]									!		◊	קוט:
מטהר בשל פול ומטמא בשל קטנית, מפני שרוצה במשישן	תא שמע: רבי אלעזר בן עזריה:									■	ז	◊	קוט:
בקולחא, ומשום יד, - ומאי במשישן - בתשמישן.	רב אחא בריה דרבא:									!		◊	קוט:
(ויקרא י"א) על כל זרע זרוע (אשר יזרע) כדרך שבני אדם מוציין לזריעה, חטה בקליפתה ושעורה בקליפתה ועדשים בקליפתן	ת"ש, דתנא דבי רבי ישמעאל:									■	ז	◊	קוט:
בקולחא, ומשום יד	כדאמר רב אחא בריה דרבא:									■	!	◊	קוט:
הכא נמי: בשדרה, ומשום שומר										!			קוט:
בשלמא עיליתא צריכי לתתיתא, אלא תתיתא מאי צריכי לעיליתא?										ז			קוט:
בהד דרא										!		◊	קוט:
ומי איכא כביצה אוכלין בהד דרא?										ז			קוט:
בחטי דשמעון בן שטח										!		◊	קוט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
השתא דאתית להכי, חדא חטה נמי - בחטי דשמעון בן שטח.											!	◇	קוט:			
שני עצמות ועליהן שני חצאי זיתים, והכניס ראשיהן שנים לבית והבית מאהיל עליהן - הבית טמא	גופא: [ת"ק]											◆	■	<	קוט:	
היאך שני עצמות מצטרפין לכזית?	יהודה בן נקוסא אומר משום רבי יעקב:											◆	■	<	קוט:	
לא שנו אלא עצם דהוי יד, אבל נימא - לא הויא יד	ריש לקיש:											◆	■	◇	קוט:	
אפילו נימא נמי הויא יד	רבי יוחנן:											◆	■	◇	קוט:	
עור שיש עליו כזית בשר, הנוגע בציב היוצא ממנו ובשערה שכנגדו - טמא	איתיביה ר' יוחנן לר"ל:											■	⚡	◇	קוט:	
מאי לאו משום יד?												⚡		קוט:		
לא משום שומר												!		◇	קוט:	
ומי איכא שומר על גבי שומר?												⚡		קוט:		
הלחולי מחלחל.												!		◇	קוט:	
אלא מעתה תפילין היכי כתבינן? הא בעינן כתיבה תמה, וליכא	מתקיף לה רב אחא בר יעקב:											⚡		◇	קוט:	
אשתמיטתיה הא דאמרי במערבא:												!		קוט:		
כל נקב שהדיו עובר עליו - אינו נקב.	[במערבא]											!		◇	קוט:	
ואיבעית אימא: כוליה משום יד												!		◇	קוט:	
במלאי שבין המלאים	כדאמר רבי אלעא:											■	!	◇	קוט:	
הכי נמי: בנימא שבין הנימין												!		קוט:		
והיכא אתמר דר' אלעא?												^		קוט:		
מלאי שבשבלים - מיטמאין ומטמאין ואינן מצטרפין,	אהא: [תנן]											■	!	◇	קוט:	
מלאי למאי חזי?												⚡	!	קוט:		
במלאי שבין המלאים.	רבי אלעא:											!	!	◇	קוט:	
הכי נמי מסתברא דמשום שומר, דאי סלקא דעתך משום יד, נימא אחת למאי חזי?	לישנא אחריןא אמרי לה:												■	◇	קוט:	
במלאי שבין המלאין	כדאמר ר' אלעא:												■	!	◇	קוט:
הכא נמי - בנימא שבין הנימין												!		קוט:		
והיכא איתמר דר' אלעא												^		קוט:		
המלאי שבשבלים - מיטמאין ומטמאין ואין מצטרפין	אהא, דתנן:											■	!	◇	קוט:	
מלאי למאי חזי?												⚡	!	קוט:		
במלאי שבין המלאים.	רבי אלעא:											!	!	◇	קוט:	
ואיכא דמתני לה אמתניתין													■	◇	קוט:	
העור והרוטב והקיפה וכל מצטרפין לטמא טומאת אוכלין	[תנן]													■	◇	ק.ב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא שנו אלא עצם דהוי שומר, אבל נימא לא הויא שומר	ריש לקיש:								◆	■	◊	קכ.		
אפילו נימא נמי הויא שומר	רבי יוחנן:								◆	■	◊	קכ.		
ומי איכא שומר על גבי שומר?	ר"ל לר' יוחנן:								⚡			קכ.		
הלחולי מחלחל									!		◊	קכ.		
אלא מעתה תפילין היכי כתבינן? הא בעינן כתיבה תמה, וליכא	מתקיף לה רב אחא:								⚡			קכ.		
אישתמיטתיה הא דאמרי במערבא:									!			קכ.		
כל נקב שהדיו עובר עליו - אינו נקב	[במערבא]								!	■	◊	קכ.		
עור שיש עליו כזית בשר, הנוגע בציב היוצא ממנו ובשערה שכנגדו - טמא.	איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש:								⚡	■	◊	קכ.		
מאי לאו משום שומר?									⚡			קכ.		
לא, משום יד									!		◊	קכ.		
נימא אחת למאי חזיא?									⚡			קכ.		
במלאי שבין המלאין	כדאמר רבי אילעא								!	■	◊	קכ.		
ה"נ: בנימא שבין הנימין									!			קכ.		
והיכא איתמר דרבי אילעא אהא									^			קכ.		
המלאי שבשבלין - מטמאין ומיטמאין ואין מצטרפין	דתנן:								!	■	◊	קכ.		
מלאי למאי חזיא?									⚡	!		קכ.		
במלאי שבין המלאין.	רבי אילעא:								!	!	◊	קכ.		
והרוטב.											■	קכ. <		
מאי רוטב?											^	קכ.		
שומנא	רבא:										!	◊	קכ.	
הוא עצמו יטמא טומאת אוכלין	א"ל אביי:										⚡	◊	קכ.	
אלא, חלא דקריש	[אביי]										!	◊	קכ.	
מאי אריא קריש? כי לא קריש נמי											⚡	◊	קכ.	
ציר שעל גבי ירק מצטרף לככותבת ביום הכפורים	דאמר ריש לקיש:										⚡	■	◊	קכ.
התם משום יתובי דעתא הוא - בכל דהו מיתבא דעתיה, הכא משום איצטרופי הוא, אי קריש - מצטרף, אי לא קריש - לא מצטרף.											!	◊	קכ.	
והקיפה.												■	קכ. <	
מאי קיפה?												^	קכ.	
פירמא	רבא:											!	◊	קכ.
הוא עצמו יטמא טומאת אוכלין	א"ל אביי:											⚡	◊	קכ.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תבלין.	אלא אמר רב פפא:										ז	◇	קכ.
הקפה את הדם ואכלו, או שהמחה את החלב וגמעו - חייב	תנן התם:										ז	◇	קכ.
בשלמא הקפה את הדם ואכלו - כיון דאקפיה אחשוכי אחשביה, אלא, המחה את החלב וגמעו, אכילה כתיבא ביה, והא לאו אכילה היא											ז		קכ.
אמר קרא (ויקרא ז') נפש - לרבות את השותה.	ריש לקיש:										!	◇	קכ.
תניא נמי גבי חמץ כה"ג:											ז		קכ.
המחהו וגמעו, אם חמץ הוא - ענוש כרת, אם מצה היא - אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח	[תניא]										ז	◇	קכ.
בשלמא אם מצה היא אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח (דברים י"ז) לחם עוני אמר רחמנא, והאי לאו לחם עוני הוא, אלא אם חמץ הוא ענוש כרת, אכילה כתיבא ביה											ז		קכ.
אמר קרא (שמות י"ב) נפש - לרבות את השותה.	ריש לקיש:										!	◇	קכ.
ותניא נמי גבי נבלת עוף טהור כה"ג:											ז		קכ.
המחהו באור - טמא, בחמה - טהור	[תניא]										ז	◇	קכ.
אכילה כתיבא ביה	והוינן בה:										ז	ז	קכ.
אמר קרא (ויקרא י"ז) נפש - לרבות את השותה	ריש לקיש:										!	◇	קכ.
אי הכי בחמה נמי											ז		קכ.
בחמה איסרוהי מסרה.											!	◇	קכ.
וצריכי, דאי כתב רחמנא חלב, חמץ לא אתי מיניה - שכן לא היתה לו שעת הכושר, נבלה לא אתי מיניה - שכן ענוש כרת ואי כתב רחמנא חמץ, חלב לא אתי מיניה - שכן לא הותר מכללו, ונבלה לא אתי מיניה - שכן ענוש כרת ואי כתב רחמנא בנבלה, הנך לא אתי מינה - שכן מטמאה											■	◇	קכ.
הדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרת:											ז		קכ.
הי תיתי?											^		קכ.
לא לכתוב רחמנא בנבלה ותיתי מהנך											ז	ז	קכ.
מה להנך שכן ענוש כרת											!	ז	קכ.
לא לכתוב רחמנא בחמץ ותיתי מהנך											ז	ז	קכ.
מה להנך שכן לא היתה להן שעת הכושר											!	ז	קכ.
לא לכתוב רחמנא בחלב ותיתי מהנך											ז	ז	קכ.
מה להנך שכן לא הותר מכללן, תאמר בחלב שהותר מכללן											!	ז	קכ.
ומאי ניהו?											^		קכ.
אילימא חלב בהמה לגבוה											!		קכ.
נבלה נמי אשתראי מליקת עוף לגבוה											ז		קכ.
ואלא חלב חיה להדיוט											!		קכ.
נבלה נמי אשתראי - מליקה דחטאת העוף לכהנים											ז		קכ.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לעולם חלב חיה להדיוט, ודקא קשיא לך כהנים - כהנים משלחן גבוה קא זכו.												◊	קב.
הטמאים - לאסור צירן ורוטבן וקיפה שלהן	והא דתניא:											◊	קב.
למה ליי? ליגמר מהני												◊	קב.
צריכי, דאי לא כתב רחמנא, הוה אמינא: דיו לבא מן הדין להיות כנדון, מה התם עד דאיכא כזית, אף הכא נמי עד דאיכא כזית												◊	קב.
ולכתוב רחמנא בשרצים, וליתו הנך וליגמרו מיניהן												◊	קב:
משום דאיכא למיפרך: מה לשרצים - שכן טומאתן במשהו.												◊	קב:
הטבל והחדש וההקדש והשביעית והכלאים, כולן - משקין היוצאין מהן כמותן	והא דתניא:											◊	קב:
מנלן?												◊	קב:
וכי תימא: ליגמר מהנך												◊	קב:
מה להנך שכן איסור הבא מאליו הו												◊	קב:
תינח היכא דאיסור בא מאליו היכא דלאו איסור הבא מאליו, מנלן?												◊	קב:
גמרין מבכורים												◊	קב:
ובכורים גופייהו מנלן?												◊	קב:
פרי - פרי אתה מביא, ואי אתה מביא משקה, הביא ענבים ודרכן, מנין? תלמוד לומר: (דברים כ"ז) תביא	דתני ר' יוסי:											◊	קב:
איכא למיפרך: מה לבכורים - שכן טעונין קרייה והנחה												◊	קב:
אלא, גמר מתרומה												◊	קב:
ותרומה גופה מנלן?												◊	קב:
דאיתקש לבכורים												◊	קב:
(דברים י"ב) ותרומת ידך - אלו בכורים	דאמר ר' יוסי:											◊	קב:
מה לתרומה - שכן חייבין עליה מיתה וחומש												◊	קב:
אלא גמר מתרוייהו מתרומה ובכורים												◊	קב:
מה לתרומה ובכורים - שכן חייבין עליהם מיתה וחומש												◊	קב:
אלא, אתיא מתרומה וחד מהנך, או מבכורים וחד מהנך.												◊	קב:
דבש תמרים ויין תפוחים וחומץ סיתונויות ושאר מיני פירות של תרומה - רבי אליעזר מחייב קרן וחומש	והא דתנן: [רבי אליעזר]											◊	קב:
פטר	רבי יהושע:											◊	קב:
במאי פליגי												◊	קב:
בדון מינה ומינה ובדון מינה ואוקי באתרה קמיפלג?												◊	קב:
דון מינה ומינה, מה בכורים - משקין היוצא מהן כמותן, אף תרומה נמי - משקין היוצא מהן כמותן, ומינה מה בכורים - אפי' שאר מינין, אף תרומה נמי - אפילו שאר מינין	דרבי אליעזר סבר:											◊	קב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
דון מינה, מה בכורים - משקין היוצאין מהן כמותן, אף תרומה - משקין היוצאין מהן כמותן, ואוקי באתרה, מה משקין דקדשים בתרומה תירוש ויצהר - אין, מידי אחרינא - לא, אף משקין היוצאין מהן כמותן - תירוש ויצהר אין, מידי אחרינא לא	ורבי יהושע סבר:											◇	קב:	
אין מביאין בכורים משקה אלא היוצא מן הזיתים ומן הענבים	והא דתנן:												◇	קב:
מני														קב:
רבי יהושע היא														קב:
דון מינה ואוקי באתרה, וגמר להו לבכורים מתרומה.	דאמר: [רבי יהושע]												◇	קב:
אין סופגין את הארבעים משום ערלה, אלא על היוצא מן הזיתים ומן הענבים	והא דתנן:												◇	קב:
מני														קב:
רבי יהושע היא														קב:
דון מינה ואוקי באתרה, וגמר להו לבכורים מתרומה והדר מייתי לה לערלה, פרי פרי מבכורים.	דאמר: [רבי יהושע]												◇	קב:
והאלל.													■	קבא.
מאי אלל?													▲	קבא.
מרטקא	רבי יוחנן:												◇	קבא.
אמר בשר שפלטו סכין	ריש לקיש:												◇	קבא.
(איוב י"ג) ואלום אתם טופלי שקר רופאי אליל כולכם	מיתבי:												◇	קבא.
בשלמא למאן דאמר מרטקא - היינו דלאו בר רפואה הוא, אלא למאן דאמר בשר שפלטו סכין בר רפואה הוא													◇	קבא.
באלל דקרא - דכ"ע לא פליגי, כי פליגי - באלל דמתניתין													◇	קבא.
האלל המכונס, אם יש כזית במקום אחד - חייבין עליו	ת"ש, רבי יהודה:												◇	קבא.
והוא שכנסו	ואמר רב הונא:												◇	קבא.
בשלמא למ"ד בשר שפלטו סכין - היינו דכי איכא כזית מיחייב, אלא למ"ד מרטקא - כי איכא כזית מאי הוי? עץ בעלמא הוא													◇	קבא.
אליבא דר' יהודה לא פליגי, כי פליגי אליבא דרבנן:													◇	קבא.
מרטקא נמי מצטרף	רבי יוחנן:												◇	קבא.
דוקא בשר שפלטו סכין, אבל מרטקא לא מצטרף.	ריש לקיש:												◇	קבא.
האי בשר שפלטו סכין היכי דמי?													◇	קבא.
אי דחשיב עליה														קבא.
אפי' באנפי נפשיה מיטמא														קבא.
ואי דלא חשיב עליה														קבא.
בטוליה בטליה														קבא.
רבי אבין ורבי מיישא חד אמר: מקצתו חישב עליו	חד: [רבי אבין/רבי מיישא]												◇	קבא.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקצתו פלטתו היה ומקצתו פלטתו סכין.	חד: [רבי אבין/רבי מיישא]											◇
החרטום והצפרנים - מיטמאין ומטמאין ומצטרפין	תנן התם:											◇
הרטום - עין בעלמא הוא	הרטום - עין בעלמא הוא											◇
בהרטום תחתון	רבי אלעזר:											◇
תחתון נמי עין בעלמא הוא	תחתון נמי עין בעלמא הוא											◇
תחתון של עליון.	רב פפא:											◇
צפרנים - אמר רבי אלעזר: מקום המובלעים בבשר	[רבי אלעזר]											◇
קרנים - אמר רב פפא: במקום שחזתכין ויוצא מהן דם.	[רב פפא]											◇
כיוצא בו השחט בהמה.	כיוצא בו השחט בהמה.											<
ישראל בטמאה ועובד כוכבים בטמאה - צריכין מחשבה והכשר מים ממקום אחר	רבי אסי, שונין:											◇
הכשר למה לי? סופו לטמא טומאה חמורה, וכל שסופו לטמא טומאה חמורה לא בעי הכשר	הכשר למה לי? סופו לטמא טומאה חמורה, וכל שסופו לטמא טומאה חמורה לא בעי הכשר											◇
(ויקרא י"א) וכי יותן מים על זרע מה זרעים שאין סופן לטמא טומאה חמורה צריכין הכשר, אף כל שאין סופו לטמא טומאה חמורה צריך הכשר	דתני דבי רבי ישמעאל:											◇
מפני מה אמרו נבלת עוף טהור צריכה מחשבה ואינה צריכה הכשר - מפני שסופה לטמא טומאה חמורה	ותניא, א"ר יוסי:											◇
הואיל ויכול לגוררה ולהעמידה על פחות מכזית.	חזקיה:											◇
ומי אמר חזקיה הכי?	רבי ירמיה לרבי זירא:											◇
שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת חזקיה אמר: אינה לאברים	והא איתמר: [חזקיה]											◇
ישנה לאברים	רבי יוחנן:											◇
חזקיה אמר אינה לאברים - מתה היא	[חזקיה]											◇
רבי יוחנן אמר ישנה לאברים - לאו מתה היא	[רבי יוחנן]											◇
יצתה מכלל חיה, ולכלל מתה לא באת.	א"ל: [רבי זירא]											◇
שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת חזקיה אמר: אינה לאברים	גופא: [חזקיה]											<
ישנה לאברים	רבי יוחנן:											<
נקוט להא דר' יוחנן בידך, דתני רב אושעיא כוותיה	רבי אלעזר:											◇
ישראל ששחט בהמה טמאה לעובד כוכבים, שחט בה שנים או רוב שנים ומפרכסת - מטמאה טומאת אוכלין אבל לא טומאת נבלות, אבר הפורש ממנה - כפורש מן החי, ובשר הפורש ממנה - כבשר הפורש מן החי, ואסור לבני נח ואפ"ל לאחר שתצא נפשה	דתני רב אושעיא:											◇
שחט בה אחד או רוב אחד - אינה מטמאה טומאת אוכלין	שחט בה אחד או רוב אחד - אינה מטמאה טומאת אוכלין											◇
נחרה - אין בה טומאה של כלום	נחרה - אין בה טומאה של כלום											◇
ועובד כוכבים ששחט בהמה טמאה ליה שו"א ומפרכסת - מטמאה טומאת אוכלין אבל לא טומאת נבלות, אבר הפורש ממנה - כפורש מן החי, ובשר הפורש ממנה - כפורש מן החי, ואסור לבני נח ואפ"ל לאחר	שחט בה אחד או רוב אחד - אינה מטמאה טומאת אוכלין											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נחרה - אין בה טומאה של כלום										■	■	◇	קבא:
שחט עובד כוכבים במקום שאין עושה אותה טרפה, ובא ישראל וגמרה - כשרה, שחט ישראל, בין במקום שעושה אותה טרפה ובין במקום שאין עושה אותה טרפה, ובא עובד כוכבים וגמר - שחיטתו פסולה										■	■	◇	קבא:
הרוצה שיאכל מבהמה קודם שתצא נפשה, חותך כזית בשר מבית שחיטתה, ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה, וממתין לה עד שתצא נפשה - ואוכלו, אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרין בו.										■	■	◇	קבא:
מסייע ליה לרב אידי בר אבין										■			קבא:
הרוצה שיבריא - חותך כזית בשר מבית שחיטה, ומולחו יפה יפה ומדיחו יפה יפה, וממתין לה עד שתצא נפשה, אחד עובד כוכבים ואחד ישראל מותרים בו.	דאמר רב אידי בר אבין א"ר יצחק בר אשיין:									■	■		קבא:
שהה בה, דרס בה, מהו?	בעי רבי אלעזר:									^		◇	קבא:
צריכה הכשר שחיטה ככהמה טהורה	א"ל ההוא סבא, הכי א"ר יוחנן:									!		◇	קבא:
הכשר למאי?										^			קבא:
בדיקת סכין.	רב שמואל בר יצחק:									!		◇	קבא:
מהו שתציל על הבלועין שבתוכה?	בעא מיניה רבי זירא מרב ששת:									^		◇	קבא:
מטמאה טומאת אוכלין ומצלת?	א"ל: [רב ששת]									!		◇	קבא:
אינה מטמאה טומאת נבלות, ולא תציל?	א"ל: [רבי זירא]									ז			קבא:
אינה מצלת על הבלועים שבתוכה - דהא מטמאה טומאת אוכלין, והרובעה חייב - דהא אינה מטמאה טומאת נבלה.	אביי:									!		◇	קבא:
אומר האלל וכו'.	רבי יהודה:											■	קבא:
והוא שכנסו.	רב הונא:											■	קבא:
שני חצאי זיתים שישנן על גבי העור - העור מבטלן	ואמר רב הונא:											■	קבא:
אליבא דמאן?												^	קבב.
אי אליבא דר' ישמעאל												!	קבב.
לא מבטל עור	האמר: [רבי ישמעאל]									ז			קבב.
ואי אליבא דר"ע												!	קבב.
פשיטא?												ז	קבב.
מבטל עור	האמר: [רבי עקיבא]									■		ז	קבב.
לעולם אליבא דרבי ישמעאל, וכי אמר רבי ישמעאל לא מבטל עור - ה"מ שפלטתו חיה, אבל פלטתו סכין - בטיל												!	קבב.
האלל המכונס, אם יש כזית במקום אחד - חייבין עליו	ת"ש, ר' יהודה:											ז	קבב.
והוא שכנסו	ואמר רב הונא:											■	קבב.
אי אמרת בשלמא פלטתו סכין לרבי ישמעאל נמי לא בטיל, רב הונא דאמר כרבי ישמעאל, אלא אי אמרת פלטתו סכין לר' ישמעאל בטיל, רב הונא דאמר כמאן?												ז	קבב.
אלא, לעולם פלטתו סכין לר' ישמעאל - לא בטיל, ורב הונא דאמר - כר"ע												!	קבב.
פשיטא												ז	קבב.
מהו דתימא: כי קאמר ר"ע - ה"מ פלטתו סכין, אבל פלטתו חיה - לא בטיל, קמ"ל, טעמא דר"ע מפני שהעור מבטלן, ל"ש פלט חיה, ול"ש פלט סכין												!	קבב.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מפני מה ר"ע מטהר בעור - מפני שהעור מבטלן.	כדקתני סיפא:											■ !	קכב.	
אלו שעורותיהן כבשרן: עור האדם, ועור חזיר של ישוב	[רבנן]												■ ◆	קכב.
אף עור חזיר הבר.	רבי יהודה:												■ ◆	קכב.
ועור חטרת של גמל הרכה, ועור הראש של עגל הרך, ועור הפרסות, ועור בית הבושת, ועור השליל, ועור של תחת האליה, ועור האנקה והכח והלטאה והחומט	[רבנן]												■ ◆	קכב.
הלטאה כחולדה.	רבי יהודה:												■ ◆	קכב.
וכולן שעבדן, או שהילך בהן כדי עבודה - טהורין, חוץ מעור האדם.	[רבנן]												■	קכב.
שמונה שרצים יש להן עורות.	ר' יוחנן בן נורי:												■	קכב.
דבר תורה עור אדם טהור, ומה טעם אמרו טמא - גזירה שמא יעשה אדם עורות אביו ואמו שטיחין.	עולא:												■ ◇	קכב.
ואיכא דמתני לה אסיפא													■ ◇	קכב.
וכולן שעבדן או שהילך בהן כדי עבודה טהורין חוץ מעור אדם	[סיפא]												■ ◇	קכב.
דבר תורה עור אדם שעבדו טהור, ומה טעם אמרו טמא - גזירה שמא יעשה אדם עורות אביו ואמו שטיחין	עולא:												■ ◇	קכב.
מאן דמתני לה ארישא - כ"ש אסיפא, ומאן דמתני אסיפא, אבל ארישא - טומאה דאורייתא.													■ ◇	קכב.
ועור חזיר וכל.													■	קכב.
במאי קמיפלגי?													^	קכב.
האי אשון והאי רכיך	מר סבר: [רבנן]												■ ! ◇	קכב.
האי גמי רכיך.	ומר סבר: [רבי יהודה]												■ ! ◇	קכב.
עור חטרת של גמל הרכה													■	קכב.
וכמה גמל הרכה?													^	קכב.
כל זמן שלא טענה.	עולא א"ר יהושע בן לוי:												! ◇	קכב.
הגיע זמנה לטעון ולא טענה, מהו?	בעי ר' ירמיה:												^ ◇	קכב.
לא הגיע זמנה לטעון וטענה, מהו?	בעי אביי:												^ ◇	קכב.
תיקו.													■	קכב.
כמה גמל הרכה?	יתבי ר"ל וקמיבעיא ליה:												^ ◇	קכב.
כל זמן שלא טענה	א"ל רבי ישמעאל בר אבא, הכי א"ר יהושע בן לוי:												! ◇	קכב.
א"ל: תיב לקבלי.	[ריש לקיש]												○	קכב.
כמה גמל הרכה?	יתבי רבי זירא וקמיבעיא ליה:												^ ◇	קכב.
כל זמן שלא טענה	א"ל רבין בר חיננא, הכי אמר עולא א"ר יהושע בן לוי:												! ◇	קכב.
הוה קתני לה	[רבין בר חיננא]												○	קכב.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
א"ל: חדא הויא לך - אמרת.	[רבי זירא]											○	קבב.			
תא חזי מה בין תקיפי ארעא דישראל לחסידי דבבל.												■	◇	קבב.		
ועור הראש וכו'.													■	<	קבב.	
וכמה עגל הרך?													^	קבב.		
בן שנתו	עולא:												!	קבב.		
כל זמן שיונק	רבי יוחנן:												!	◇	קבב.	
היכי קאמר עולא בן שנתו והוא שיונק, ואמר ליה ר' יוחנן: כל זמן שיונק, או דלמא: עולא בן שנתו קאמר, בין יונק ובין שאינו יונק, ואמר ליה ר' יוחנן: בן שנתו - והוא שיונק?	איבעיא להו:												^	◇	קבב.	
כל זמן שיונק	ת"ש, רבי יוחנן:												!	◇	קבב:	
ואם איתא, והוא שיונק מיבעי ליה, ש"מ.													!	קבב:		
עור הראש של עגל הרך מהו שיטמא?	בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן:													^	◇	קבב:
אינו מטמא	אמר ליה: [רבי יוחנן]													!	◇	קבב:
לימדתנו רבינו אלו שעורותיהן כבשרן ועור הראש של עגל הרך	אמר ליה: [ריש לקיש]													;	קבב:	
אל תקניטני, בלשון יחיד אני שונה אותה	אמר ליה: [רבי יוחנן]													!	◇	קבב:
השוחט את העולה להקטיר כזית מעור שתחת האליה, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת	דתניא: [רבנן]													!	◇	קבב:
אחד עור פרסות, ואחד עור הראש של עגל הרך, ואחד עור של תחת האליה, וכל שמנו חכמים גבי טומאה שעורותיהן כבשרן, להביא עור של בית הבושת, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת.	אלעזר בן יהודה איש אבלום אומר משום ר' יעקב, וכן היה ר' שמעון בן יהודה איש כפר עיכום אומר משום רבי שמעון:													!	◇	קבב:
ועור בית הפרסות.														■	<	קבב:
מאי בית הפרסות?														^	קבב:	
בית הפרסות ממש	רב:													!	◇	קבב:
רכובה הנמכרת עם הראש.	רבי חנינא:													!	◇	קבב:
ועור האנקה.														■	<	קבב:
(ויקרא י"א) הטמאים לרבות עורותיהן כבשרן, יכול אפי' כולן - ת"ל (ויקרא י"א) אלה.	תנו רבנן:													■	◇	קבב:
והא אלה אכולהו כתיבי														;	קבב:	
למיניה הפסיק הענין	רב:													!	◇	קבב:
ולישוב גמי תנשמת														;	◇	קבב:
רב תנא הוא, ותני תנשמת	רב שמואל בר יצחק:													!	◇	קבב:
והא תנא דידן לא תני תנשמת														;	קבב:	
תנא דידן סבר לה כר' יהודה, דאזיל בתר גישתא, ובגישתא דהלטאה קמיפלגי.	רב ששת בריה דרב אידי:													!	◇	קבב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator																				
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
וכולן שעובדן וכו'.																						קב:
הילך - אין, לא הילך - לא																						קב:
און חמור שטלאה לקופתו - טהורה טלאה - אע"ג דלא הילך	והא תני ר' חייא:																					קב:
לא טלאה - הילך אין, לא הילך לא.																						קב:
כמה כדי עבוד?																						קב:
ארבעת מילין	רב הונא אמר רבי ינאי:																					קב:
לגבל, ולתפלה, ולנטילת ידים - ארבעת מילין	רבי אבהו אמר ריש לקיש:																					קב:
איבו אמרה, וארבעי אמר בה, וחדא מינייהו עבודה.	רב נחמן בר יצחק:																					קב:
לא שנו אלא לפניו, אבל לאחריי - אפילו מיל אחד אינו חוזר	ר יוסי בר' חנינא:																					קב:
ומינה, מיל הוא - דאינו חוזר, הא פחות ממיל - חוזר:	רב אחא בר יעקב:																					קב:
ליגיון העובר ממקום למקום ונכנס לבית - הבית טמא, שאין לך כל ליגיון וליגיון שאין לו כמה קרקפלין, ואל תתמה - שהרי קרקפלו של ר' ישמעאל מונח בראש מלכים.	ת"ר:																					קב:
המפשיט בבהמה ובחיה, בטהורה ובטמאה, בדקה ובגסה, לשטיח - כדי אחיזה, ולחמת - עד שיפשיט את החזה, המרגיל - כולו חבור לטמאה, ליטמא ולטמא																						קב:
עור שעל הצואר, רבי יוחנן בן נורי אומר: אינו חבור	[רבי יוחנן בן נורי]																					קב:
חבור, עד שיפשיט את כולו.	חכמים:																					קב:
מכאן ואילך מאי?																						קב:
טהור המופשט	רב:																					קב:
טפח הסמוך לבשר טמא	רבי אסי:																					קב:
המפשיט כשיעור הזה, מכאן ואילך - הנוגע במופשט טהור	מיתבי:																					קב:
מאי לאו אפי' בטפח הסמוך לבשר?																						קב:
לא, לבר מטפח הסמוך לבשר																						קב:
בעור שכנגד הבשר - טמא	תא שמע:																					קב:
עור שכנגד הבשר - טמא, הא בטפח הסמוך לבשר - טהור																						קב:
תנא, כל טפח הסמוך לבשר - עור שכנגד הבשר קרי ליה																						קב:
המפשיט בבהמה ובחיה, בטהורה ובטמאה, בדקה ובגסה, לשטיח - כדי אחיזה, וטפח הסמוך לבשר טהור	תא שמע:																					קב:
הכא במאי עסקינן - בטפח ראשון.																						קב:
כמה כדי אחיזה - טפח	תנא:																					קב:
והא תניא טפחיים																						קב:
טפח כפול	אביי:																					קב:
כמה כדי אחיזה - טפח כפול.	תניא נמי הכי:																					קב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
טלית שהתחיל בה לקורעה, כיון שנקרע רובה - שוב אינו חבור וטהורה	תנן התם:											◇	קבג.
לא שנו אלא בטלית טבולת יום, דמיגו דלא חס עלה ואטבלה, לא חייס עלה וקרע לה רובה, אבל טלית שאינה טבולת יום - לא, גזרה דלמא לא אתי למיקרעה רובה	רב נחמן אמר רבה בר אבוח:											◇	קבג.
שתי תשובות בדבר, חדא - שמא יאמרו טבילה בת יומא עולה, ועוד עולת העוף לרבי אלעזר בר' שמעון, ליגזר דילמא לא אתי למעבד רוב שנים	רבה:									⚡		◇	קבג.
דקא אמרת גזירה שמא יאמרו טבילה בת יומא עולה - קרעה מוכיח עליה, ודקא אמרת, עולת העוף לר' אלעזר בר' שמעון ליגזר - כהנים זריזים הן	א"ל רב יוסף:									!		◇	קבג:
המפשיט בבהמה ובחיה, בטמאה ובטהורה, בדקה ובגסה, לשטיח - כדי אחיזה	תא שמע:									⚡		◇	קבג:
הא יתר מכדי אחיזה - טהור										⚡			קבג:
אמאי? ליגזר דילמא לא אתי למעבד אלא כדי אחיזה, וקא נגע בטמאה, וקא מטהרינן ליה										⚡			קבג:
אי בטמאה דאורייתא - הכי נמי, הכא במאי עסקינן - בטמאה דרבנן										!		◇	קבג:
תינח טמא בטהורה, טהור בטמאה טמאה דאורייתא היא										⚡		◇	קבג:
בטרפה										!		◇	קבג:
טרפה בת טמויי היא?										⚡			קבג:
אי, כדאבוה דשמואל										!			קבג:
טרפה ששחטה מטמאה במוקדשין.	דאמר אבוה דשמואל:									!		◇	קבג:
המפשיט בשרצים חבור, עד שיפשיט את כולו	ת"ש, רבי דוסתאי בן יהודה משום ר"ש:									⚡		◇	קבג:
הא בגמל, אינו חבור										⚡		◇	קבג:
לא תימא הא בגמל אינו חבור, אלא אימא בעור שעל הצואר אינו חבור, ור' יוחנן בן נורי היא.										!		◇	קבג:
לא שנו אלא שלא שייר בה כדי מעפורת, אבל שייר בה כדי מעפורת - חבור.	רב הונא משום ר"ש בר' יוסי:											◇	קבג:
לא שנו אלא טלית, אבל עור - חלים	ריש לקיש:									◆		◇	קבג:
אפי' עור נמי לא חלים	רבי יוחנן:									◆		◇	קבג:
עור טמא מדרס, חישב עליו לרצועות וסנדלים, כיון שנתן בו איזמל - טהור, דברי רבי יהודה	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש: [רבי יהודה]									◆		◇	קבג:
עד שימעיטנו מחמשה טפחים	חכמים:									◆		◇	קבג:
כי ממעיט ליה מיהא טהור, אמאי? לימא חלים										⚡		◇	קבג:
כי קאמרי דחלים - היכא דקא צרי ליה להדיא, הב"ע - במקצע ובא לו דרך סביבותיו										!		◇	קבג:
המפשיט בבהמה ובחיה, בטהורה ובטמאה, בדקה ובגסה, לשטיח - כדי אחיזה	מתבי ר' רמיה:									⚡		◇	קבג:
הא יתר מכדי אחיזה טהור										⚡			קבג:
ואמאי? לימא חלים										⚡			קבג:
ראשון ראשון עושה ניפול	תרגמה ר' אבין:									!		◇	קבג:
עור שעל הצואר רבי יוחנן בן נורי אומר אינו חבור	מתבי רב יוסף: [רבי יוחנן בן נורי]									⚡		◇	קבג:
אמאי? הא חלים וקאי										⚡		◇	קבג:

<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>	<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אימא סיפא	אמר ליה אבוי:										!		קבג:
חבור	חכמים:										!	◇	קבג:
בשומר העשוי לנתק מאליו קא מיפלגי:	אלא אמר אבוי:										!	◇	קבג:
הוי שומר	מר סבר: [רבנן]									♦	!	◇	קבג:
לא הוי שומר	ומר סבר: [רבי יוחנן בן גוריא]									♦	!	◇	קבג:
תנור שננטא כיצד מטהרין אותו - חולקו לשלשה, וגורר את הטפילה עד שיהא בארץ	מתיב רבי ירמיה: [רבנן]									♦	⚡	◇	קבג:
אינו צריך לא לגרור את הטפילה, ולא עד שיהא בארץ, אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים.	רבי מאיר:									♦	⚡	◇	קבד.
כי ממעט לה מד' מיהא טהור אמאי? לימא הא חלים וקאי											⚡		קבד.
גורר את הטפילה עד שיהא בארץ	אמר ליה רבא: ואימא מדרבנן:										!	◇	קבד.
תנור שננטא כיצד מטהרין אותו? דברי הכל חולקו לשלשה, וגורר את הטפילה, עד שיהא בארץ, והרוצה שלא יבא תנורו לידי טומאה כיצד הוא עושה - חולקו לשלשה וגורר את הטפילה עד שיהא בארץ	אלא אמר רבא, הכי קאמר: [רבנן]									♦	!	◇	קבד.
אינו צריך לא לגרור את הטפילה ולא עד שיהא בארץ, אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים.	רבי מאיר:									♦	!	◇	קבד.